Влада — Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради Української РСР ◆ № 68 ◆ Вівторок, 9 квітня 1991 року Ціна 5 коп.

Україна сіє хліб. Хліб, на який опісля всіх закликів держава підняла ціну. Від того, яким буде теперішній врожай, чимало важить доля нашого суверенітету. Посівна йде з проблемами. Механізатор Микола Самар з колгоспу імені Леніна на Київщині роздумує. Хліборобська думка — вічність, покрита таємницею, як і саме народження хліба. Про те, як йде посівна, читайте на 6-й сторінці.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЩОБ СВЯТИНІ СЛУЖИЛИ ДОБРУ

Учора у Києво-Печерській Лаврі освячено перший камінь відбудови Успенського собору, зведеного в XI столітті, за часів ігуменства преподобного Феодосія Печерського, і зруйнованого вибухом восени 1941 року. Відбудова храму — спільна акція церкви і держави. Серед присутніх, зі свічками в руках, — Голова Верховної Ради України Л. Кравчук, Голова Ради Міністрів В. Фокін, міністр культури Ю. Олененко.

Урочиста церемонія розпочалася о першій годині пополудні при великому напливі народу. Вдруге після 20-х років (уперше це сталося позавчора) зазвучали оновлені дзвони головної Лаврської дзвіниці. Після молебня, освячення наріжного каменя та соборного хреста виступив з промовою Митрополит Київський і всієї України Філарет. Він, зокрема, наголосив, що, беручись за відбудову храму, ми беремося до відбудови власних душ на основі високої моралі, любові до ближнього й любові до Батьківщини. Оскільки церква й держава розпочали цю справу разом — ідеться про консолідацію сил України в її одвічному прагненні миру та братерства.

Л. Кравчук у своїй промові назвав Успенський собор перлиною світової культури, де у камені й золоті спресовано геній народу України. Це буде споруда нашого часу, сказав Голова Верховної Ради, але собор відтворить і давню духовну велич. Цей день, зауважив він, залишиться у пам'яті як перший день спільної дії церкви й держави, день, що започаткував новий крок нашої роботи, спрямованої на те, щоб віруючі всіх конфесій України були захищені, мали всі права. Свічка, з якою ми йдемо разом, — і до якої йдемо, — змушує нас подумати, поклястись і передати нашим дітям, щоб ніколи не руйнувалися святині і щоб служили вони добру.

Віталій ЖЕЖЕРА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ЗВЕРНЕННЯ
Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік
ДО ВЕРХОВНИХ РАД РЕСПУБЛІК

Шановні народні депутати!

Звернутися до вас нас спонукають можливі надзвичайно тяжкі наслідки ненормальної ситуації, що склалася з виконанням союзного бюджету і фінансування соціальних програм у поточному році. За попередніми даними, за перший квартал доходи союзного бюджету виконані трохи більш як на третину від запланованих сум. Тільки за цей період не надійде понад 35 млрд. карбованців. У таких самих пропорціях не забезпечуються доходи пенсійного фонду СРСР. Це є результатом насамперед того, що законодавчі акти ряду республік щодо розподілу бюджетних доходів, які надходять на їх території, суперечать союзному законодавству і угоді на 1991 рік щодо стабілізації соціально-економічного становища в країні, прийнятій Президентом СРСР і керівниками найвищих органів державної влади республік.

Цілком очевидно, що держава не може зупинити фінансування поточних видатків, а також прийнятих і оголошених програм, особливо соціальних — у справі поліпшення пенсійного забезпечення, допомоги сім'ям з дітьми, зайнятості населення та інших. Для того, щоб цього не сталося, Міністерство фінансів СРСР змушене було звернутися за банківським кредитом. На жаль, такий вихід із становища, яке склалося, загрожує новими серйозними ускладненнями. На наш розбалансований ринок надходять додаткові кредитні ресурси і готівка по суті в подвоєних кількостях. Якщо становище не зміниться, ми в результаті увійдемо в спіраль гіперінфляції з усіма руйнівними наслідками, що випливають з неї для народного господарства і матеріального становища населення як усієї країни, так і кожної окремої республіки.

Закликаємо вас використати весь свій високий авторитет і повноваження з тим, щоб зупинити дію прийнятих у республіках рішень у тій частині, в якій вони суперечать загальносоюзному законодавству і угоді щодо стабілізації соціально-економічного становища в країні у сфері фінансових і кредитно-грошових відносин, забезпечити формування Пенсійного фонду СРСР, Фонду соціального страхування СРСР і Державного фонду сприяння зайнятості до підписання нового Союзного договору і приведення законодавства з цих питань у відповідність з ним.

Висловлюємо надію на взаєморозуміння і підтримку у справі припинення сповзання країни до фінансово хаосу і запобігання дальшому погіршенню життя народу.

ВЕРХОВНА РАДА СРСР

Москва, Кремль. 4 квітня 1991 р.

Рада Міністрів Української РСР
ПОСТАНОВА від 5 квітня 1991 р. № 80

Про внесення змін і доповнень до постанови Ради Міністрів УРСР від 28 березня 1991 р. № 72 «Про соціальний захист населення у зв'язку з реформою роздрібних цін»

Надаючи важливого значення створенню додаткових соціальних гарантій щодо захисту рівня життя непрацюючих жінок і студентської молоді, Рада Міністрів Української РСР **постановляє:**

1. Внести до постанови Ради Міністрів Української РСР від 28 березня 1991 р. № 72 «Про соціальний захист населення у зв'язку з реформою роздрібних цін» такі зміни і доповнення:

а) пункт 10 викласти у такій редакції:

«10. Установити щомісячні виплати в розмірі 45 карбованців:

на дітей, які не одержують допомоги та пенсій за діючою системою соціального забезпечення, віком до 16 років (учнів, які не одержують стипендії, — до 18 років);

непрацюючим жінкам, які мають трьох і більше дітей віком до 16 років;

одному з працездатних батьків або особі, яка їх заміняє, що здійснюють постійний догляд за дитиною-інвалідом до досягнення нею 16-річного віку;

непрацюючим жінкам, які мають необхідний для призначення пенсії стаж роботи, але не досягли пенсійного віку, а також тим, які досягли пенсійного віку і перебувають на утриманні інших осіб»;

б) абзац перший пункту 12 доповнити словами: «та непрацюючих жінок»;

в) доповнити пункт 13 абзацем такого змісту: «Зберегти для студентів та учнів середніх спеціальних навчальних закладів вартість харчування в обслуговуючих їх закладах громадського харчування, яка діяла до підвищення роздрібних цін».

2. Скасувати передбачене пунктом 12 постанови Ради Міністрів УРСР від 28 березня 1991 р. № 72 обмеження за розміром сукупного доходу на члена сім'ї при встановленні компенсаційних виплат сім'ям з неповнолітніми дітьми, які не одержують допомоги та пенсії за діючою системою соціального забезпечення, та у зв'язку з подорожчанням товарів дитячого асортименту.

3. Міністерству фінансів УРСР, Міністерству вищої і середньої спеціальної освіти УРСР, Міністерству торгівлі УРСР, Укоопспілці визначити порядок компенсації підприємствам громадського харчування різниці в цінах на харчування студентів та учнів середніх спеціальних навчальних закладів за рахунок зниження націнок на продукти харчування, спрямування на цю мету частини коштів стипендіального фонду, коштів, що отримують навчальні заклади від виконання госпрозрахункових договірних робіт, за підготовку на договірних засадах кадрів для підприємств і організацій, залишків коштів на рахунках «Суми за дорученнями», економії коштів по кошторисах видатків поточного року, а решти — за рахунок коштів фонду соціального захисту населення.

Голова Ради Міністрів УРСР В. ФОКІН.

Керуючий Справами Ради Міністрів УРСР В. ПЄХОТА.

* * *

У розпорядженні Ради Міністрів УРСР, прийнятому 5 квітня, відмічено, що введення нових роздрібних цін на товари народного споживання і тарифів на послуги, що надаються населенню, призвело до непорозумінь і навіть до конфліктних ситуацій в окремих трудових колективах і населених пунктах.

Відповідними постановами Кабінету міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР не охоплено всіх питань, які виникають на місцях при здійсненні компенсаційних виплат населенню та інших заходів щодо її соціального захисту і потребують термінового практичного вирішення.

З метою оперативного і вчасного вирішення питань, що виникають у трудових колективах і окремих громадян у зв'язку з введенням нових роздрібних цін на товари народного споживання і тарифів на послуги, що надаються населенню, усунення неузгодженості в діях органів управління, створено республіканську комісію на чолі з першим заступником Голови Ради Міністрів УРСР А. С. Статиновим.

Комісії доручено створити постійно діючу робочу групу з відповідальних працівників міністерств і відомств УРСР, Управління Справами Ради Міністрів УРСР.

Телефони робочої групи: 293-41-15, 226-21-82.

Раді Міністрів Кримської АРСР, облвиконкомам, Київському і Севастопольському міськвиконкомам, міністерствам і відомствам УРСР, громадським органам рекомендовано створити робочі групи з відповідних працівників, поклавши на них оперативне вирішення питань, пов'язаних з проведенням реформи роздрібних цін і соціальним захистом населення.

ЗАТВЕРДЖЕНО

Постановою Верховної Ради Української РСР «Про форми державних актів на право володіння і користування землею і Положення про порядок надання і вилучення земельних ділянок» від 27 березня 1991 року.

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПОРЯДОК НАДАННЯ І ВИЛУЧЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК

І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Це Положення відповідно до Земельного кодексу Української РСР визначає порядок надання земельних ділянок у володіння або користування та вилучення їх із земель усіх категорій незалежно від того, у чийому володінні або користуванні вони перебувають.

2. Надання земельних ділянок здійснюється в порядку відведення за проектами відведення цих ділянок.

Надання земельної ділянки, що перебуває у володінні або користуванні, іншому громадянинові, підприємству, установі, організації провадиться тільки після її вилучення у землеволодільця або землекористувача.

3. Вибір земельних ділянок для розміщення об'єктів провадиться в установленому порядку підприємствами, установами й організаціями, заінтересованими у їх відведенні.

4. Розміри збитків, заподіяних землеволодільцям і землекористувачам вилученням земельних ділянок, визначаються комісіями сільських, селищних, міських Рад народних депутатів щодо ділянок, які надаються цими Радами, а щодо ділянок, які надаються районними, обласними Радами народних депутатів і Верховною Радою Української РСР, — комісіями районних, міських, у адміністративному підпорядкуванні яких є райони, Рад народних депутатів.

Втрати сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, спричинені вилученням сільськогосподарських і лісових угідь, обчислюються за встановленими нормативами державними та іншими землевпорядними організаціями, які розробляють проекти відведення земельних ділянок. Розміри збитків і втрат попередньо визначаються при виборі земельних ділянок і уточнюються одно-

(Закінчення на 3-й стор.).

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради Української РСР

Засновник — Верховна Рада Української РСР.

Адреса редакції: УРСР, 252047 Київ-47, вул. Нестерова, 4

Рукописи не рецензуються і не повертаються.

Думки авторів публікацій у «Голосі України» не завжди збігаються з точкою зору редакції.

Індекс 60955. Тираж 166.300.

Передплатна ціна на рік 19 крб. 80 коп.

Газета виходить 5 разів на тиждень. У вівторок — на 8 сторінках, середу, четвер, п'ятницю та суботу — на 16 сторінках.

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПОРЯДОК НАДАННЯ І ВИЛУЧЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК

(Закінчення. Початок на 2-й стор.).

часно з розробкою проектів їх відведення.

5. Розробку проектів відведення земельних ділянок, перенесення їх меж у натуру (на місцевість) і виготовлення документів, що посвідчують право володіння або право користування землею, здійснюють державні та інші землевпорядні організації.

Замовниками на виконання вказаних робіт є відповідні місцеві Ради народних депутатів, підприємства, установи й організації.

Відведення земельних ділянок для потреб громадян провадиться за кошти республіканського та місцевих бюджетів на замовлення сільських, селищних, міських, районних Рад народних депутатів за місцем розташування земельної ділянки.

Умови і строки розробки проектів відведення земельних ділянок і перенесення їх меж у натуру (на місцевість) визначаються договором, укладеним замовником з виконавцем цих робіт.

6. Проект відведення земельної ділянки розробляється на об'єкт у цілому незалежно від кількості землеволодільців і землекористувачів, у яких вилучаються земельні ділянки. При розміщенні об'єкта на території кількох місцевих Рад народних депутатів проекти розробляються окремо по території кожної Ради.

7. При розробці проектів відведення земельних ділянок для розширення об'єктів по видобуванню корисних копалин відкритим способом і торфу, проведення інших робіт, пов'язаних з порушенням грунтового покриву, перевіряється правильність використання раніше наданих земельних ділянок, стан їх рекультивації.

II. НАДАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ІЗ ЗЕМЕЛЬ ЗАПАСУ

8. Підприємства, установи, організації та громадяни, заінтересовані в одержанні земельних ділянок із земель запасу, звертаються з клопотаннями (громадяни із заявами) до районної, міської, в адміністративному підпорядкуванні якої є район, Ради народних депутатів.

До клопотання додаються копія генерального плану будівництва або інші графічні матеріали, що обгрунтовують розмір намічуваної для відведення площі, титульний список або довідка про фінансування будівництва, проект рекультивації земель, інші обгрунтовуючі матеріали.

Якщо земельна ділянка надається для сільськогосподарського використання, обгрунтування необхідної площі може викладатися у самому клопотанні.

У заяві громадянина про надання йому земельної ділянки мають бути вказані бажаний її розмір, місце розташування, мета використання, а також склад сім'ї і розмір ділянки, що вже є у володінні або користуванні.

9. Районна (міська) Рада народних депутатів розглядає клопотання підприємств, установ, організацій і заяви громадян в строк не більше місяця.

10. Проект відведення земельної ділянки погоджується з відповідною сільською, селищною, міською Радою народних депутатів, районними (міськими) землевпорядним, природоохоронним, санітарним органами, органом архітектури і подається до районної (міської) Ради народних депутатів, яка у місячний строк приймає рішення про надання ділянки.

Проект відведення земельної ділянки для організації селянського (фермерського) господарства подається до районної (міської) Ради народних депутатів сільською, селищною Радою народних депутатів.

III. ВИЛУЧЕННЯ І НАДАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ГРОМАДЯНАМ

11. Громадяни, які виявили бажання одержати земельну ділянку для ведення селянського (фермерського) господарства, подають заяву до районної, міської, в адміністративному підпорядкуванні якої є район, Ради народних депутатів.

Заяви про надання земельних ділянок для ведення особистого підсобного господарства, будівництва та обслуговування жилого будинку і господарських будівель, садівництва, дачного і гаражного будівництва, традиційних народних промислів, для городництва, сінокосіння і випасання худоби подаються громадянами до сільської, селищної, міської Ради народних депутатів за місцем розташування ділянки.

У заяві про надання земельної ділянки для ведення селянського (фермерського) господарства вказуються дані, зазначені у пункті 8 цього Положення, а також повідомляється про досвід роботи у сільському господарстві та кваліфікацію.

У заяві про надання земельних ділянок для інших потреб вказуються дані, зазначені у пункті 8 цього Положення, а про надання ділянок для сінокосіння і випасання худоби — крім цього, кількість і види тварин, що є в особистому господарстві.

12. Заяви громадян про надання земельної ділянки у довічне успадковуване володіння або користування розглядає сільська, селищна, міська, районна Рада народних депутатів, яка при згоді надати земельну ділянку замовляє землевпорядній організації проект її відведення.

13. Проект відведення земельної ділянки погоджується з землеволодільцем або землекористувачем, районними (міськими) землевпорядним, природоохоронним, санітарним органами, органом архітектури і подається до сільської, селищної, міської Ради народних депутатів.

Проект відведення земельної ділянки для організації селянського (фермерського) господарства сільською, селищною Радою народних депутатів подається до районної (міської) Ради народних депутатів.

IV. ВИЛУЧЕННЯ І НАДАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ПІДПРИЄМСТВАМ, УСТАНОВАМ І ОРГАНІЗАЦІЯМ

Попереднє погодження місць розташування об'єктів, розмірів намічуваних до вилучення земельних ділянок і умов їх відведення

14. Попереднє погодження місць розташування об'єктів, розмірів намічуваних для вилучення земельних ділянок і умов їх відведення провадиться місцевими Радами народних депутатів, які мають право вилучати ці ділянки.

Попереднє погодження місць розташування об'єктів на землях, що вилучаються за рішенням Верховної Ради Української РСР, а також об'єктів власності інших республік, держав, міжнародних організацій та іноземних юридичних осіб провадиться Верховною Радою Української РСР.

15. Підприємства, установи й організації, заінтересовані у вилученні земельних ділянок, звертаються з клопотаннями про попереднє погодження місць розташування об'єктів до місцевої Ради народних депутатів, яка має право вилучати земельні ділянки. Клопотання щодо об'єктів, розміщення яких погоджує Верховна Рада Української РСР, подаються до обласної, Київської, Севастопольської міської Ради народних депутатів.

До клопотання додаються необхідні обгрунтовуючі матеріали та розрахунки.

16. Відповідна місцева Рада народних депутатів розглядає клопотання у встановлений строк і дає підприємству, установі, організації дозвіл на підготовку матеріалів попереднього погодження місця розташування об'єкта.

17. Підприємства, установи й організації погоджують найбільш доцільне місце розташування об'єкта, розміри намічуваної для вилучення земельної ділянки та умови її відведення з землеволодільцем або землекористувачем, районними (міськими) землевпорядним, природоохоронним, санітарним органами, органом архітектури і подають матеріали погодження до сільської, селищної, міської Ради народних депутатів, яка розглядає їх і погоджує місця розташування того об'єкта, під який має право вилучати земельну ділянку.

Якщо попереднє погодження місця розташування об'єкта провадиться районною, обласною Радою народних депутатів або Верховною Радою Української РСР, сільська, селищна, міська Рада народних депутатів готує свій висновок і подає матеріали на погодження до районної, міської, в адміністративному підпорядкуванні якої є район, Ради народних депутатів.

Районна (міська) Рада народних депутатів у місячний строк розглядає ці матеріали і погоджує місце розташування того об'єкта, під який має право вилучати земельну ділянку, або подає свій висновок до обласної Ради народних депутатів.

Обласна Рада народних депутатів розглядає подані матеріали і погоджує місце розташування об'єкта, під який вилучення земельної ділянки провадиться цією Радою.

Матеріали попереднього погодження місця розташування об'єкта, що провадиться Верховною Радою Української РСР, подаються обласною, Київською, Севастопольською міською Радою народних депутатів із своїм висновком до Ради Міністрів УРСР, яка розглядає їх і подає свої пропозиції на розгляд Верховної Ради УРСР.

18. Матеріали попереднього погодження місця розташування об'єкта повинні включати: викопіювання з проекту районного планування або проекту планування та забудови міста, копію плану земельної ділянки з нанесенням на ній варіантів розміщення об'єкта з зазначенням загальної площі, яку необхідно вилучити, зазначаються також склад угідь земельної ділянки, що вилучається, та умови її відведення з урахуванням комплексного розвитку території, який забезпечує нормальне функціонування усіх інших об'єктів, розташованих на цій ділянці та прилеглих територіях, необхідні умови проживання населення і охорону навколишнього середовища.

V. РОЗГЛЯД КЛОПОТАНЬ ПРО ВИЛУЧЕННЯ І НАДАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК

19. Підприємства, установи й організації, заінтересовані у вилученні земельних ділянок, звертаються з клопотаннями про їх надання до місцевої Ради народних депутатів, яка має право вилучати земельні ділянки. Клопотання про надання ділянок, які вилучаються Верховною Радою Української РСР, подаються до обласної, Київської, Севастопольської міської Ради народних депутатів.

До клопотання додаються: копія генерального плану будівництва або інші графічні матеріали, що обгрунтовують розмір намічуваної для відведення площі, титульний список або довідка про фінансування будівництва, проект рекультивації земель, інші обгрунтовуючі матеріали.

20. Відповідна місцева Рада народних депутатів розглядає клопотання у строк не більше місяця і дає підприємству, установі, організації дозвіл на складання проекту відведення земельної ділянки та одночасно повідомляє про це Ради народних депутатів, на території яких розташована намічувана для вилучення земельна ділянка.

21. Проект відведення земельної ділянки погоджується з землеволодільцем або землекористувачем та подається до сільської, селищної, міської Ради народних депутатів, яка розглядає його у місячний строк і приймає в межах своєї компетенції рішення про вилучення і надання земель.

Якщо вилучення і надання земельної ділянки провадиться районною, обласною Радою народних депутатів або Верховною Радою Української РСР, сільська, селищна, міська Рада народних депутатів свій висновок подає до районної (міської) Ради народних депутатів.

Районна (міська) Рада народних депутатів приймає рішення про вилучення і надання земельної ділянки у місячний строк, а по проекту, за яким вилучення і надання ділянок провадиться обласною Радою народних депутатів або Верховною Радою Української РСР, подає свій висновок до обласної Ради народних депутатів.

Обласна, Київська, Севастопольська міська Рада народних депутатів вирішує питання про вилучення і надання земельної ділянки у місячний строк, а по проектах, за якими вилучення і надання земель провадиться Верховною Радою Української РСР, подає проектні матеріали і свої висновки до Ради Міністрів УРСР, яка розглядає ці матеріали і вносить свої пропозиції на розгляд Верховної Ради УРСР.

22. Місцеві Ради народних депутатів повертають проекти відведення земельних ділянок із своїми рішеннями відповідним підприємствам, установам, організаціям.

VI. ПЕРЕНЕСЕННЯ МЕЖ НАДАНИХ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК У НАТУРУ

23. Межі наданих земельних ділянок переносяться в натуру (на місцевість) державною або іншою землевпорядною організацією за договором із замовником — місцевою Радою народних депутатів, підприємством, установою, організацією. Ця робота виконується за бажанням в присутності представників замовника, землеволодільця або землекористувача, із земель якого вилучається земельна ділянка, та суміжних землеволодільців і землекористувачів.

Межі відведеної ділянки закріплюються межовими знаками.

Після закінчення цієї роботи виконавцем складається акт про перенесення меж земельної ділянки в натуру (на місцевість), який підписується представниками замовника та виконавця робіт. До цього акта додається план ділянки з зазначенням її меж і розмірів.

24. Виконавцем робіт складається державний акт на право володіння або право постійного користування землею за формами, встановленими Верховною Радою Української РСР.

25. У разі надання земельних ділянок у тимчасове користування, в тому числі на умовах оренди, сільська, селищна, міська, районна Рада народних депутатів укладає договір із землекористувачем (орендарем) за формою, встановленою Радою Міністрів Української РСР.

Телеграфним рядком з Полтави

ЧУЛИ: ЗЕМЛЮ ДАВАТИМУТЬ!

На зборах уповноважених Чутівського району колгосп імені Леніна прийняв рішення надавати у власне користування селян від 80 соток до 8 гектарів землі. Новина радісна, але чим обробляти землю? Держава поки що мовчить. Колгосп обіцяє допомогу.

«ЗЕЛЕНІ» БЕЗ ГОЛОВИ

Кременчуцька асоціація «Екологічна ініціатива» з приходом весни пожвавилася, перетворившись у «Зелений світ» і... виключивши з своїх рядів голову міськради І. Пономаренка. Як говорилося на конференції, «за діяльність, несумісну з принципами «Зеленого світу».

ПІВЦАРСТВА ЗА КОНЯ

Конярство у колгоспі «Авангард» Пирятинського району лише торік принесло 200 тисяч карбованців прибутку. У нинішньому році партнерами колгоспного конезаводу, до речі, єдиного у країні, стануть французький кінноспортивний театр-шоу «Казаки-Дон», всесвітньовідома угорська фірма «Біотрадс».

ПОЛТАВА — КУВЕЙТУ

В готовності № 1 перебуває полтавська воєнізована частина по попередженню і ліквідації відкритих газових і нафтових фонтанів Мінгеології УРСР. Ведуться переговори з урядом Кувейту про можливу допомогу у знешкодженні вогню на нафтових свердловинах. Вони вже допомагали Польщі, Болгарії — досвід є.

ЦИГАРКИ — СПОРТСМЕНУ

Першу пачку «Столичних» житель Комсомольська Володимир К. отримав як приз... за перемогу в змаганнях з бадмінтону. Та він не палить. От і з'явилось у нього незвичне хобі. За п'ять років він заставив пачками цигарок майже всі стіни квартири, а сьогодні у приміщенні рекламбюро міста готується до виставки колекція його цигарок. Охорона, мабуть, буде посиленою.

Григорій ГРИНЬ,
власний кореспондент «Голосу України».

Фоторепортаж

Минуло свято Воскресіння Христового, свято Великодня. Ісус живе й сьогодні, бо з божественною вірністю благословляє і збагачує життя всіх тих, які довіряють і покоряються Йому. Протягом століть маси людей, включаючи й тих, які зробили великий вплив на світ, визнали достойність Христа. Французький фізик і філософ Блез Паскаль висловився про людську потребу в Ісусі так: «В серці кожної людини є порожнеча, яку тільки Бог може заповнити через Сина свого Ісуса Христа».

Великдень-91 на Україні засвідчує: наші зачерствілі серця і спустошені душі також тягнуться до віри. Збережемо ж цю світлу віру в щирому й доброму серці і навчимо правді дітей та онуків наших.

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО і Вячеслава ПУШКАРЬОВА.

ОБЛИЧЧ... ДО ХРА...

Напередодні свята Великодня в прес-центрі Міністерства закордонних справ України голова Ради у справах релігій М. Колесник провів прес-конференцію для українських та іноземних журналістів.

У вступному слові Микола Панасович підкреслив, що Україна переживає часи справжнього духовного відродження. Жодна сфера суспільного життя не зазнала таких змін за часів перебудови як релігія. На Україні кількість релігійних об'єднань за останні п'ять років зросла до 10 з половиною тисяч. Відкрито 13 монастирів, 9 духовних навчальних закладів, дві з половиною тисячі недільних шкіл, 14 церковних братств, 36 релігійно-просвітницьких місій. В містах і селах України споруджується нині 700 нових храмів.

Легалізовано такі раніше заборонені церковні общини, як свідки Єгови та п'ятидесятники. Недавно Верховною Радою УРСР в першому читанні прийнято Закон про свободу совісті, що значно зміцнило правову основу релігійної діяльності.

Говорячи про нинішні роль і завдання Ради у справах релігій, М. Колесник зазначив, що вони суттєво відрізняються від доперебудових. З контролюючого рада перетворилася в експертно-консультативний державний орган.

Відповідаючи на моє запитання про грубе втручання органів державної безпеки в життя церков, кримінальне переслідування віруючих, тотальне стеження КДБ за лідерами релігійних об'єднань, М. Колесник запевнив, що всі ці кричущі факти порушення прав людини — в минулому. За роки перебудови жодного віруючого не було

Продиктовано у номер

ПО-ІТАЛІЙСЬКИ...

Як пояснив член Донецького страйккому В. Осовський, «італійські» страйки бували на Донбасі ще в часи застою. Метод ризикований, але єдино можливий тоді: шахтарі спускаються під землю й залягають там на всю зміну...

Саме так розпочався страйк на шахті «Красногвардійська» у Макіївці. Всього ж тут на сьогодні зупинилося 12 шахт. У Донецьку — 14, у Селидовому — дві. Поступово починає видавати паливо Добропілля. Але — і це найтривожніше — замовк Красноармійськ.

Політичні вимоги страйку залишились першочерговими. Вирішено страйкувати далі. Днями на Центральній площі планується провести мітинг.

За що і як живуть шахтарі протягом оцих двох місяців? Останнім часом надійшло 17 автофургонів з картоплею з Тернопільщини. Допомога йде з Мурманська, Одеси, навіть з Приморського краю. Страйкарі відчули, що після недавніх подій у Мінську їхній рух здатен набрати силу. Щойно захвилювався Краматорськ — є звістки, що тут на двох заводах почалися стихійні страйки.

Так, шахтарі мають право на страйки. Але вони мусять знати й те, якої шкоди завдають республіці, її молодому суверенітету.

Юрій ДОЦЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Донецька область.

Живий архів

КОЗАЦЬКОМУ РОДУ НЕМА П...

Сучасну Луганщину важко уявити без її індустрійних пейзажів — димогарних труб заводів і фабрик, шахтних териконів, що віддалік нагадують єгипетські піраміди... Нізащо б не впізнали запорожці землі, які вони обживали 300 з гаком років тому вздовж берегів Сіверського Дінця, Лугані, Айдару, Деркула, Кам'янки. А хто з молодих та не по правді навчених знає, що саме вони заснували багатотисячний зимівник Кам'яний Брід — звідки й пішов у ріст Луганськ. В порядку елементарної географії можна назвати й інші козацькі поселення: Рубіж (нині Рубіжне), Сватова Лучка (Сватове), Новий Псков (Новопсков), Білолуцьк, Щастя, Макарів Яр. Тут наші далекі пращури грудьми стояли, бороняча українські землі від войовничих степових кочівників.

Прямих нащадків запорозьких козаків на Луганщині тисячі. Їх легко визнати, наприклад, за прізвищами, про які дізнаємося в обласному адресному бюро. Між нас живуть Нездіймишапка і Покиньборода, Непийпиво і

Ісусі так: «В серці кожної людини є порожнеча, яку тільки Бог може заповнити через Сина свого Ісуса Христа».

Великдень-91 на Україні засвідчує: наші зачерствілі серця і спустошені душі також тягнуться до віри. Збережемо ж цю світлу віру в щирому й доброму серці і навчимо правді дітей та онуків наших.

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО і Вячеслава ПУШКАРЬОВА.

ОБЛИЧЧЯМ ДО ХРАМУ

Напередодні свята Великодня в прес-центрі Міністерства закордонних справ України голова Ради у справах релігій М. Колесник провів прес-конференцію для українських та іноземних журналістів.

У вступному слові Микола Панасович підкреслив, що Україна переживає часи справжнього духовного відродження. Жодна сфера суспільного життя не зазнала таких змін за часів перебудови як релігія. На Україні кількість релігійних об'єднань за останні п'ять років зросла до 10 з половиною тисяч. Відкрито 13 монастирів, 9 духовних навчальних закладів, дві з половиною тисячі недільних шкіл, 14 церковних братств, 36 релігійно-просвітницьких місій. В містах і селах України споруджується нині 700 нових храмів.

Легалізовано такі раніше заборонені церковні общини, як свідки Єгови та п'ятидесятники. Недавно Верховною Радою УРСР в першому читанні прийнято Закон про свободу совісті, що значно зміцнило правову основу релігійної діяльності.

Говорячи про нинішні роль і завдання Ради у справах релігій, М. Колесник зазначив, що вони суттєво відрізняються від доперебудовних. З контролюючого рада перетворилася в експертно-консультативний державний орган.

Відповідаючи на моє запитання про грубе втручання органів державної безпеки в життя церков, кримінальне переслідування віруючих, тотальне стеження КДБ за лідерами релігійних об'єднань, М. Колесник запевнив, що всі ці кричущі факти порушення прав людини — в минулому. За роки перебудови жодного віруючого не було притягнуто до кримінальної відповідальності за мотивами віросповідання.

Представник польського консульства в Києві з обуренням говорив про буцімто неправомірні дії голови Львівської обласної Ради народних депутатів В. Чорновола щодо діяльності єпископів — громадян Польщі.

— Рада у справах релігій, — відповів Колесник, — виступає за те, щоб єпископат Римсько-католицької церкви був підлеглим Ватикану. Але всі питання діяльності єпархіальних управлінь на території України необхідно [illegible]оджуват[illegible] з місцеви[illegible]ми [illegible]анами в[illegible]и, так і з Верховною Радою УРСР. Отже, навпаки, неправомірними є дії саме священиків з Польщі.

Багато на прес-конференції говорилося про непрості міжконфесійні проблеми. Протистояння греко-католиків і православних у Галичині — найболючіша з них. Останні події в Самборі на Львівщині підтвердили, що нетерпимість, конфронтація — це дорога не до храму, а до крові.

Для примирення віруючих багато може зробити глава Ук[illegible]ської [illegible]реко-католицької [illegible]ркви [illegible]лав Іван кардинал Люба[illegible]ський, який нарешті повернувся на Батьківщину.

Голова Ради у справах релігій М. Колесник[illegible] відпов[illegible] також на ін[illegible] запита[illegible] українських та іноземн[illegible] журналістів.

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ,
оглядач «Голосу України».

На знімку: Мирослав Іван кардинал Любачівський на рідній землі.

Фото В. СТЕЛЬМАХА.

Телеграфним рядком з Дніпропетровськ[...]

ХУАНХЕ — ДНІПРО

Першим містом-побратимом «відкритого» нещодавно Дніпропетровська став китайський двомільйонник Баотоу, розташований на річці Хуанхе. У міськвиконкомі Дніпропетровська делегація з КНР підписала договір про співробітництво.

ДРУГЕ НАРОДЖЕННЯ

У Марганці міськком КПУ почав випускати нову газету «Призыв». Колишній орган партійного комітету «Шахтар Марганця» став громадсько-політичним виданням, засновники якого трудовий колектив редакції разом з міськрадою. До речі, це єдина газета, якій удалося вийти з-під опіки партапарату.

ВІД УСІЄЇ ДУШІ

85-річна жителька Дніпровського Верхньодніпровського району К. Загородня переказала на рахунок «Діти Чорнобиля» дві тисячі карбованців. Власних дітей у неї нема.

ЗА КАРБОВАНЦІ — ЛИШЕ ПОДИВИТИСЬ

У Дніпродзержинському музеї історії — виставка знаменитого земляка, майстра петриківського розпису Федора Панка. Відвідувачі могли лише зітхати, дивлячись на традиційних жар-птиць, журавлів, півнів: ці декоративні тарелі не прикрасять їхні квартири, оскільки майже вся продукція петриківської фабрики «Дружба» іде на експорт.

ЗАДИМЛЕНА «ПОПЕЛЮШКА»

Наприкінці травня у Дніпродзержинську, місті металургів і хіміків, [...]
всесоюзн[...]
ний фест[...]
збір кош[...]
кладів. [...]
учасникам[...]
жання д[...]
сільського[...]
ємств, ди[...]
тивів. На[...]
з-за корд[...]

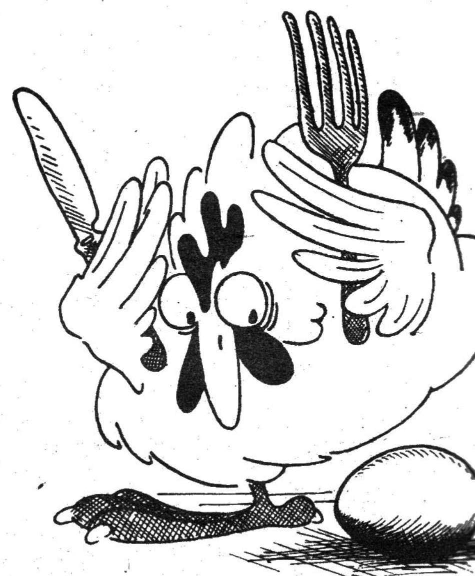
ДЕП[...]

Дніпро[...]
кають ди[...]
мають м[...]
ку, забез[...]
квітня пр[...]
го асорт[...]
ський вч[...]
шенням [...]
шість у [...]
демо спо[...]
лишиться[...]
вим жарт[...]

Лі[...]

ЩО ПЕРВИНН[...]

Нуль уваги

Пам'ятаєте каверзне запитання: що первинне — курка чи яйце? Якщо птаха, то звідки вона вилупилася, а коли яйце, то хто його зніс?

Працівники птахофабрик Одещини знайшли, здається, на те запитання відповідь. Вони стверджують: і перше, й друге — вторинне, а первинна — тара. Так-так, отой звичайнісінький картонний лоток, куди вкладають яйця.

Саме через відсутність тари вони не можуть доставити одержану продукцію в міста. Вже накопичено не один мільйон яєць, подекуди немає де їх зберігати. Тому в ряді міст роблять спроби пакувати продукцію в солому й так транспортувати споживачам. Мало того, що це надто забарно, так іще ж мають яйця одну негативну властивість — б'ються. Чи й половина доходить за призначенням. На деяких птахопідприємствах, не мудруючи, самі б'ють оті яйця, щоб згодовувати... птиці. Тій самій, яка їх знесла. Отакий собі кругообіг. А ви питаєте, що первинне?

Де ж поділися лотки? По-перше, їх не береже, не повертає торгівля. По-друге, не поставляють, як це ще було нещодавно, виробники. Бідкаємося, що порвалися старі виробничі зв'язки між рес[...]

публіка[...]
Україні[...]
разд. Б[...]
досі в[...]
звідкис[...]
земель,[...]
щини. Т[...]
мо нав[...]
власном[...]

Ге[...]

Спорт

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

Футбол. Чемпіонат СРСР. Вища ліга. «Металург» — «Динамо» Мн. — 2:1, «Динамо» М. — «Металіст» — 2:1, ЦСКА — «Дніпро» — 1:0, «Спартак» В. — «Шахтар» — 1:1, «Арарат» — «Чорноморець» — 0:0, «Памір» — «Локомотив» — 0:0, «Пахтакор» — «Торпедо» — 1:1.

Перша ліга. «Таврія» (Сімферополь) — «Уралмаш» (Свердловськ) — 2:1, «Буковина» (Чернівці) — «Шинник» (Ярославль) — 3:0, «Динамо» (Ставрополь) — «Динамо» (Сухумі) — 0:0, «Тілігул» (Тирасполь) — «Геолог» (Тюмень) — 2:0, «Ростсільмаш» (Ростов-на-Дону) — «Пардаугава» (Рига) — 1:0, «Кубань» (Краснодар) — «Зеніт» (Ленінград) — 0:2, «Зимбрул» (Кишинів) — «Локомотив» (Нижній Новгород) — 2:3, «Факел» (Воронеж) — «Нафтовик» (Фергана) — 1:0, «Текстильник» (Камишин) — «Новбахор» (Наманган) — 1:0.

Друга ліга («буферна» зона). «Динамо» (Брест) — «Нива» (Тернопіль) — 1:3, «Хімік» (Гродно) — «Волинь» (Луцьк) — 0:0, «Зоря» (Луганськ) — «Нива» (Вінниця) — 1:1, «Торпедо» (Таганрог) — «Торпедо» (Запоріжжя) — 2:1, «Кремінь» (Кременчук) — КІМ (Вітебськ) — 2:0, «Ворскла» (Полтава) — «Дніпро» (Могильов) — 0:0, «Тігіна» (Бендери) — «Карпати» (Львів) — 0:0, «Зоря» (Бєльци) — «Галичина» (Дрогобич) — 0:1, СКА (Одеса) — «Кяпаз» (Гянджа) — 3:0, «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Карабах» (Агдам) — 2:0.

Друга ліга (українська зона). «Дніпро» (Черкаси) — «Зірка» (Кіровоград) — 0:0, «Океан[...]
(Київ) [...]
вастопо[...]
ла Цер[...]
(Криви[...]
веродон[...]
(Очаків[...]
— 4:1,[...]
род) —[...]
— 1:1,[...]
Бузька[...]
(Суми) [...]
(Павло[...]
(Хмель[...]
«Сталь[...]
«Поліс[...]
«Крист[...]
«Аван[...]
«Колос[...]
«Темп[...]
«Прика[...]
ківськ[...]
(Стаха[...]
дист» [...]
товик»[...]

Хок[...]
народн[...]
збірни[...]
команд[...]
шальн[...]
шведі[...]

Живий архів

КОЗАЦЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ

Сучасну Луганщину важко уявити без її індустрійних пейзажів — димогарних труб заводів і фабрик, шахтних териконів, що віддалік нагадують єгипетські піраміди... Нізащо б не впізнали запорожці землі, які вони обживали 300 з гаком років тому вздовж берегів Сіверського Дінця, Лугані, Айдару, Деркула, Кам'янки. А хто з молодих та не по правді навчених знає, що саме вони заснували багатотисячний зимівник Кам'яний Брід — звідки й пішов у ріст Луганськ. В порядку елементарної географії можна назвати й інші козацькі поселення: Рубіж (нині Рубіжне), Сватова Лучка (Сватове), Новий Псков (Новопсков), Білолуцьк, Щастя, Макарів Яр. Тут наші далекі пращури грудьми стояли, боронячи українські землі від войовничих степових кочівників.

Прямих нащадків запорозьких козаків на Луганщині тисячі. Їх легко визнати, наприклад, за прізвищами, про які дізнаємося в обласному адресному бюро. Між нас живуть Нездіймишапка і Покиньборода, Непийпиво і Святодух, Небийпідколіно і Молибога, Сороксобак... Донедавна був і носій такого чудернацького прізвища, що одразу й не вимовиш (прямо хоч до книги Гіннесса подавай) — Нашвидкуручтягнирядно!

Трапляються і «чисто літературні» прізвища. Повних тезків великого Кобзаря — 4. У Сєверодонецьку живуть два Олександри Сергійовичі Пушкіни, у Луганську — Михайло Юрійович Лермонтов.

Віталій НЕМЧЕНКО.

Луганськ.

[...]ер

[...]КИ...

[...] живуть шахтарі
[...]щих двох місяців?
[...]асом надійшло 17
[...]ів з картоплею з
[...]щини. Допомога
[...]анська, Одеси, на-
[...]морського краю.
[...]відчули, що після
[...]дій у Мінську їх-
[...]атен набрати силу.
[...]вилювався Крама-
[...]є звістки, що тут
[...]аводах почалися
[...]райки.
[...]хтарі мають право
[...], Але вони мусять
[...] якої шкоди зав-
[...]ублiці, її молодо-
[...]ітету.

[...]рій ДОЦЕНКО,
кореспондент
[...] України».
[...]а область.

ГОЛОС України

ЯМ
МУ

...до кримінальної ...ності за мотивами ...ння.
...вник польського ...а в Києві з обу...ворив про буцімто ...ні дії голови ...обласної Ради на...путатів В. Чорно... діяльності єписко...мадян Польщі.
...у справах релі...повів Колесник, — ...а те, щоб єписко...имсько-католицької ...підлеглим Ватика...і питання діяль...хіальних управлінь ...ії України необхід...ват... з місцеви...ми ..., так і з ... Радою УРСР. ...лаки, неправомірни...аме священиків з
...на прес-конферен...лося про непрості ...ійні проблеми. ...ння греко-католиків ...вних у Галичині — ...а з них. Останні ...мборі на Львівщині ..., що нетерпи...фронтація — це до... храму, а до кро...
...мирення віруючих ...же зробити глава ...ої ...реко-католиць... ...лав Іван ...Любачівський, який ...вернувся на Бать...
... Ради у спра...лігій М. Колес...пов' також на ...та українсь...емних журналістів.
Валентин ...ЛАБУНСЬКИЙ, ...«Голосу Украї-...

...ку: Мирослав Іван Любачівський на ...і.
Фото ...СТЕЛЬМАХА.

...ВОДУ

...Небийпідколіно і ...Сороксобак... До...у і носій такого ...ого прізвища, що ...е вимовиш (прямо ...иги Гіннесса пода...Нашвидкуручутягни...
...ться і «чисто літе...прізвища. Повних ...кого Кобзаря — ...одонецьку живуть ...андри Сергійови..., у Луганську — ...Орійович Лермон...

...ий НЕМЧЕНКО.
...к.

Телеграфним рядком з Дніпропетровська

ХУАНХЕ — ДНІПРО

Першим містом-побратимом «відкритого» нещодавно Дніпропетровська став китайський двомільйонник Баотоу, розташований на річці Хуанхе. У міськвиконкомі Дніпропетровська делегація з КНР підписала договір про співробітництво.

ДРУГЕ НАРОДЖЕННЯ

У Марганці міськком КПУ почав випускати нову газету «Призыв». Колишній орган партійного комітету «Шахтар Марганця» став громадсько-політичним виданням, засновники якого трудовий колектив редакції разом з міськрадою. До речі, це єдина газета, якій удалося вийти з-під опіки партапарату.

ВІД УСІЄЇ ДУШІ

85-річна жителька Дніпровського Верхньодніпровського району К. Загородня переказала на рахунок «Діти Чорнобиля» дві тисячі карбованців. Власних дітей у неї нема.

ЗА КАРБОВАНЦІ — ЛИШЕ ПОДИВИТИСЬ

У Дніпродзержинському музеї історії — виставка знаменитого земляка, майстра петриківського розпису Федора Панка. Відвідувачі могли лише зітхати, дивлячись на традиційних жар-птиць, журавлів, півнів: ці декоративні тарелі не прикрасять їхні квартири, оскільки майже вся продукція петриківської фабрики «Дружба» іде на експорт.

ЗАДИМЛЕНА «ПОПЕЛЮШКА»

Наприкінці травня у Дніпродзержинську, місті металургів і хіміків, відбудеться перший всесоюзний дитячий екологічний фестиваль. Мета його — збір коштів для дитячих закладів. Стати спонсорами і учасниками свята виявили бажання десятки промислових і сільськогосподарських підприємств, дитячих творчих колективів. Надходять пропозиції з-за кордону.

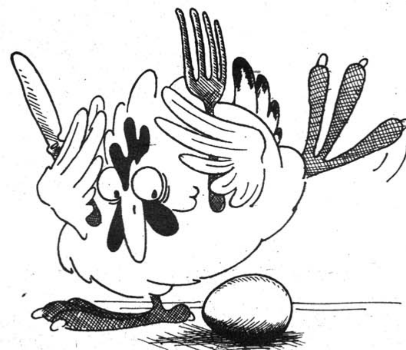
ДЕПУТАТИ — ЖІНКАМ

Дніпропетровчанки, які чекають дитину, а також ті, що мають малюків віком до року, забезпечуватимуться з 1 квітня продуктами поліпшеного асортименту. Цей лицарський вчинок здійснено за рішенням міської Ради, більшість у якій — чоловіки. Будемо сподіватись, що це не залишиться гірким першоквітневим жартом.

Лідія ТИТАРЕНКО.

ЩО ПЕРВИННЕ?

Нуль уваги

Пам'ятаєте каверзне запитання: що первинне — курка чи яйце? Якщо птаха, то звідки вона вилупилася, а коли яйце, то хто його зніс?

Працівники птахофабрик Одещини знайшли, здається, на те запитання відповідь. Вони стверджують: і перше, й друге — вторинне, а первинна — тара. Так-так, отой звичайнісінький картонний лоток, куди вкладають яйця.

Саме через відсутність тари вони не можуть доставити одержану продукцію в міста. Вже накопичено не один мільйон яєць, подекуди немає де їх зберігати. Тому в ряді міст роблять спроби пакувати продукцію в солому й так транспортувати споживачам. Мало того, що це надто забарно, так іще ж мають яйця одну негативну властивість — б'ються. Чи й половина доходить за призначенням. На деяких птахопідприємствах, не мудруючи, самі б'ють оті яйця, щоб згодовувати... птиці. Тій самій, яка їх знесла. Отакий собі кругообіг. А ви питаєте, що первинне?

Де ж поділися лотки? Поперше, їх не береже, не повертає торгівля. По-друге, не поставляють, як іще було нещодавно, виробники. Відкаємося, що порвалися старі виробничі зв'язки між республіками, а воно й на самій Україні далеко не все гаразд. Бо лотки ті надходили досі в Причорномор'я не звідкись там із-за тридев'ять земель, а з нашої Житомирщини. То, виходить, не можемо навести ладу у своєму власному домі?

Георгій ЧОРНОМОР.

Спорт

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

Футбол. Чемпіонат СРСР. Вища ліга. «Металург» — «Динамо» Мн. — 2:1, «Динамо» М. — «Металіст» — 2:1, ЦСКА — «Дніпро» — 1:0, «Спартак» В. — «Шахтар» — 1:1, «Арарат» — «Чорноморець» — 0:0, «Памір» — «Локомотив» — 0:0, «Пахтакор» — «Торпедо» — 1:1.

Перша ліга. «Таврія» (Сімферополь) — «Уралмаш» (Свердловськ) — 2:1, «Буковина» (Чернівці) — «Шинник» (Ярославль) — 3:0, «Динамо» (Ставрополь) — «Динамо» (Сухумі) — 0:0, «Тілігул» (Тирасполь) — «Геолог» (Тюмень) — 2:0, «Ростсільмаш» (Ростов-на-Дону) — «Пардаугава» (Рига) — 1:0, «Кубань» (Краснодар) — «Зеніт» (Ленінград) — 0:2, «Зимбрул» (Кишинів) — «Локомотив» (Нижній Новгород) — 2:3, «Факел» (Воронеж) — «Нафтовик» (Фергана) — 1:0, «Текстильник» (Камишин) — «Новбахор» (Наманган) — 1:0.

Друга ліга («буферна» зона). «Динамо» (Брест) — «Нива» (Тернопіль) — 1:3, «Хімік» (Гродно) — «Волинь» (Луцьк) — 0:0, «Зоря» (Луганськ) — «Нива» (Вінниця) — 1:1, «Торпедо» (Таганрог) — «Торпедо» (Запоріжжя) — 2:1, «Кремінь» (Кременчук) — КІМ (Вітебськ) — 2:0, «Ворскла» (Полтава) — «Дніпро» (Могильов) — 0:0, «Тігіна» (Бендери) — «Карпати» (Львів) — 0:0, «Зоря» (Бєльци) — «Галичина» (Дрогобич) — 0:1, СКА (Одеса) — «Кяпаз» (Гянджа) — 3:0, «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Карабах» (Агдам) — 2:0.

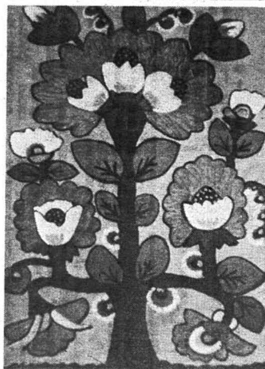
Друга ліга (українська зона). «Дніпро» (Черкаси) — «Зірка» (Кіровоград) — 0:0, «Океан» (Керч) — СКА (Київ) — 1:1, «Чайка» (Севастополь) — «Динамо» (Біла Церква) — 0:0, «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Хімік» (Сєвєродонецьк) — 4:0, «Маяк» (Очаків) — «Маяк» (Харків) — 4:1, «Закарпаття» (Ужгород) — «Десна» (Чернігів) — 1:1, «Карпати» (Кам'янка-Бузька) — «Автомобіліст» (Суми) — 0:0, «Шахтар» (Павлоград) — «Поділля» (Хмельницький) — 4:0, «Сталь» (Комунарськ) — «Полісся» (Житомир) — 0:1, «Кристал» (Херсон) — «Авангард» (Ровно) — 0:0, «Колос» (Нікополь) — «Темп» (Шепетівка) — 0:0, «Прикарпаття» (Івано-Франківськ) — «Стахановець» (Стаханов) — 2:0, «Приладист» (Мукачеве) — «Нафтовик» (Охтирка) — 0:0.

Хокей. Переможцем міжнародного турніру других збірних у Ленінграді стала команда СРСР, яка у вирішальному матчі переграла шведів — 6:4.

Навколомистецькі новини

ТАМ — ЧУДЕСА

«Наївне малярство України» — так зветься унікальна столична виставка, розгорнута в громадсько-політичному й культурному центрі імені Леніна. Наївне малярство має глибокі корені в українському художньому світогляді. «Наївне» — не означає «примітивне», звідси виросли такі гіганти, як Шевченко й Гоголь. На виставці є багато цікавих робіт. Їх автори — Є. Миронова, В. Сиван, М. Тимченко, І. Новобранець, О. Лещенко та інші.

Ігор ПЕТРОВ.

На знімках: репродукції робіт Н. Коломієць та Є. Миронової.

ХІБА ЩО СВІЧКА ПОДОРОЖЧАЄ...

Підвищення цін у країні занепокоїло і віруючих єпархії: чи не подорожчають релігійні «послуги» (треби) в українських православних храмах? Бо й тепер ціни «кусаються»: за вінчання платять 50, хрещення — 25, похорон — 20, причащання на дому — 20 карбованців...

— Ми вже відчуваємо підвищення тарифів на транспорт, електроенергію, телефон, — сказав митрополит Херсонський і Таврійський Леонтій. — Виплачуємо також компенсацію до зарплати священнослужителям і найманим робітникам. Однак, не настроєні відносити мирські витрати на рахунок віруючих. Хіба що в маленьких приходах на кілька копійок може подорожчати свічка.

Наша паства зростає, отже, пожертвування на божі храми збільшуються. Приміром, Святодухівська церква у Херсоні торік мала 200 тисяч карбованців прибутку.

Іван КАЛИНИЧЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Херсонська область.

Кримінальна хроніка

«ЛЯЛЬКА» ЗА 15 ТИСЯЧ

За п'ятнадцять тисяч «дерев'яних» продав гостям з Грузії житель Верхньодніпровська О. Жидких швейну та в'язальну машини японського виробництва. Та замість грошей йому підсунули звичайнісіньку «ляльку» — чисті (на відміну від совісті) папірці. Та нахабство гостей не зійшло їм з рук: міліція наздогнала їх по дорозі в Дніпропетровськ і вилучила чималу суму справжніх павлівських.

Лідія ТАТАРЕНКО.
Дніпропетровська область.

ПОГОДА

9 та 10 квітня на Україні часом дощі, 9 квітня в Криму та Приазов'ї сильні дощі, 10 квітня у Карпатах можливий мокрий сніг. Вітер північно-східний та східний, 5—10 метрів за секунду. Температура вдень 7—13, вночі 2—8 градусів тепла.

По Києву та області сьогодні вдень місцями невеликий дощ. Вітер північно-східний, 5—10 метрів за секунду. Температура 8—13 градусів тепла.

Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

Посівна-91

ХЛІБ СІЮТЬ — МУФТИ ЛЕТЯТЬ

«Колгоспники Айовщини і Оклахомщини достроково завершили посівну...». Для Америки це всього лише анекдот. А для нас? Схоже, що анекдот дуже схожий на правду. Село, «ощасливлене» словесними пріоритетами, придавлене цінами на техніку, — сіє, щоб не було шоку від черг за хлібом. Хоча часто мирна посівна робота стає фронтом. Терміново не рік і не два вибиваються запчастини, пальне, техніка. Проблеми переведені в розряд вічних.

На щастя, не всюди й не завжди все так нікудишньо. Є люди, які змогли в умовах «війни» законів, безкарності відомств знайти все потрібне для посівної. Їх — орендарів, фермерів, тямущих голів колгоспів — небагато. У них посівна є посівна, а не фронти і «бензинові» атаки. Можливо, ми лише з часом оцінимо значущість такої роботи для нашої загальної стабільності. Бо сьогодні хліб — не тільки пісня, а й індульгенція від голоду для багатьох наших співвітчизників. Хоча попереду ще будуть не менш нервові жнива.

...Сьогодні хліб сіють — муфти, колінвали летять. І летітимуть, допоки не запрацюють економічні закони.

Віктор КОСАРЧУК,
аграрний оглядач «Голосу України».

А ВОДІЇ У... ВІДПУСТЦІ

Як сказав генеральний директор агрокомбінату Нікопольського району Володимир Кураткін, хліборобам нема коли мітингувати чи тим паче страйкувати, нарікати на свою долю — треба вирощувати хліб, забезпечувати народ маслом, молоком, м'ясом, овочами.

Справді організовано розпочали весняні польові роботи в Апостолівському, Томаківському, Широківському, Криворізькому, Покровському та багатьох інших районах області. Довелося, по суті, самотужки вишукувати можливості постачати себе запчастинами та вузлами. А головне, Дніпропетровщина найбільше в республіці ремонтує, реставрує та поновлює зношені та зіпсовані запчастини.

— Але ситуація складається так, — сказав головний інженер обласного об'єднання «Агропромтехніка» Олександр Кузьменко, — що, вчасно посіявши, маємо проблеми і труднощі під час догляду за рослинами та із збереженням урожаїв. Адже надалі практично кожна поломка призведе до простоїв. На 30, 40, навіть на 50 відсотків менше постачили хліборобам області різних деталей та вузлів у порівнянні з попередніми роками. Причому стосується це насамперед колісних тракторів, гусеничних ДТ-75 і автомобілів ГАЗ-53 — техніки, яка найбільше використовується на селі. Скажімо, тільки на 17 відсотків обіцяного отримали дніпропетровські землероби від «рідного» виробничого об'єднання «Південний машинобудівний завод».

На 15—17 днів вистачить, примірим, дизельного палива, а з бензином уже тепер перебої. Поки що у кількох районах області: Васильківському, Верхньодніпровському та інших — частину водіїв автомобілів відпустили про всяк випадок у... відпустки.

Микола НЕЧИПОРЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Дніпропетровська область.

Яблуко контрактації

Ситуація

Такого в Причорномор'ї ще не було ніколи: надворі весна, а держава в особі її заготівельних організацій ніяк не завершить укладання договорів на продаж їй у поточному році сільськогосподарської продукції. Немало колгоспів і радгоспів або зовсім відмовляються підписувати контракти, або ж називають цифри, вдвоє-втроє нижчі, ніж були досі.

Колективи переробних підприємств у паніці: сировини не вистачає вже сьогодні, а що буде завтра? Керівники господарств посилаються на переваги зустрічної торгівлі. Селянинові, аби господарювати на землі, потрібні машини і добрива, пальне і будівельні матеріали. Їх би мала продати нам держава, адже їй реалізуємо хліб, м'ясо, молоко та інші продукти. Колгосп «Мир» Котовського району, скажімо, торік продав державі понад план 700 тонн хліба і 120 тонн насіння соняшнику. Вони й досі не отоварені промисловими виробами.

— Ет, — журиться тепер голова правління В. Корнієнко, — краще було б притримати, тепер обміняли б на щось необхідне чи в рахунок заготівель нинішнього року реалізували б. Хоч, якщо відверто, й зараз немає віри в обов'язковість держави.

Таке чув і в Комінтернівському, Біляївському, Овідіопольському, інших районах. Багато хто налаштовується торгувати продукцією полів і ферм на вільному ринку. Але робляться спроби їм заперечити. Тоді все те, чого потребують господарства, треба буде шукати на тому ж ринку. А там поки що гарантій узагалі ніяких. Тим більше, що республіканський уряд прийняв нещодавно спеціальне положення про стимулювання контрактації сільськогосподарської продукції відповідними матеріально-технічними ресурсами, де зустрічний продаж усього необхідного для села гарантується.

Торік аграріям області начебто було виділено з держфондів 55 тисяч кубометрів лісоматеріалів, фактично ж одержали лише десяту частину цього.

Голова Ширяївської районної Ради народних депутатів М. Колос, який цими днями тільки те й робить, що їздить по господарствах та агітує за укладання з державою угод, про нинішні сумніви селян висловився так:

— По-перше, хліборобів лякають передбачувані штрафні санкції за зрив договорів контрактації. Вони ж — чималі: 50 відсотків вартості недопоставленого. От люди й уникають підписувати угоди або свідомо занижують передбачувані обсяги продажу продукції. По-друге, де гарантії на зустрічне матеріально-технічне постачання? Скажете, штрафи передбачені і щодо тих, хто щось недодає селу. Так-то воно так, але чи ж знайдемо крайнього? Служби постачання, відомо, самі нічого не виробляють, вони лише розподіляють те, що їм виділить держава. А договори на поставки ресурсів господарства укладають з ними. Недарма постачальники звільняються від сплати неустойки в разі зменшення лімітів на матеріально-технічні ресурси. Ось вам і пряма лазівка для необов'язковості.

Ситуація справді парадоксальна. Навіть ті господарства, які згодилися реалізувати свою продукцію державі, нині ніяк не можуть «зловити» постачальників (які, до речі, їм начебто й нічим не зобов'язані), щоб укласти договори на власне постачання. А у тих то лімітів ще немає, то нормативи отоварювання невідомі. Коли ж, врешті-решт, землероби ознайомилися з пропонованими нормативами, то за голову схопилися: замість тонни реалізованого зерна можна буде, скажімо, придбати... аж дециметр віконного скла чи жменю цвяхів!

— Думається мені, — вважає той же В. Корнієнко, — слід змінити сам порядок контрактації дійовий, так би мовити, осіб цього процесу. По-перше, договори укладати господарствам не з якимись там службами, а прямо з райвиконкомами, які виступили б від імені держави й відповідали за її зобов'язання. По-друге, угоди мали б передбачати, що неотоварена продукція «перекидається» в рахунок поставок наступного року. Це, впевнений, допоможе розрядити ситуацію, що склалася.

Георгій ВОРОТНЮК,
власний кореспондент «Голосу України».
Одеська область.

З НЕМОЖЛИВОГО — МОЖЛИВЕ

Чернівецька область уже впоралась із закриттям вологи, підживленням і підсівом озимих, ще день-два, і буде завершено сівбу ярих зернових та зернобобових культур. Першими справилися хлібороби Заставнівського, Кельменецького, Кіцманського, Новоселицького районів. Разом з ними «заплели вінок» на ярі культури і трудівники Заліщицького району Тернопільської області.

Про них варто згадати окремо. Бо ретельно готувалися до сівби. Відтак стали ініціаторами і утворили хліборобську асоціацію «Наддністрянка», до якої ввійшло 12 районів Тернопільської, Хмельницької та Чернівецької областей. Асоціація, яку очолив голова Заліщицького райвиконкому Володимир Бондаренко, подбала і про висококласне насіння, і про ремонт техніки за рахунок прямих зв'язків з постачальниками...

Лани Сокільського колгоспу імені XXII з'їзду КПРС. Трудівники цього господарства першими на Хмельниччині виходять у поле і першими його залишають восени з багатим урожаєм. Один посівний агрегат щось довго стоїть. Голова Сокільської сільради Віталій Ліфантій пояснює:

— Ця сівба не одну печінку виїсть, нема запчастин, нема металу, з якого у сільській кузні щось виклепали б. Бо є у нас умільці, що й блоху підкують. Так нічим.

Проблеми з металом, запчастинами, акумуляторами не тільки в цьому господарстві. Вони злободенні для переважної більшості колгоспів. Ось куций перелік винуватців, які повністю зірвали поставки на Хмельниччині: оренбурзький завод «Радіатор», Чаплигінський завод паливних апаратів, Фроловський сталеварний завод, Грязівський культиваторний завод. Зривають договірні зобов'язання й Харківський тракторний, сімферопольський завод «Сільгоспдеталі». Зрештою, й Держагропром і Держпостач республіки виявили нерозпорядливість. Скажімо, із запланованої тисячі акумуляторів, на яких повинні працювати трактори, та ж Хмельницька область не отримала жодного: хоч вола впрягай у трактор і в такий спосіб сій буряки.

Попри всі ці біди, треба віддати належне, селяни з неможливого роблять можливе, аби сіяти. Це треба бачити і чути, як механізатори сьогодні проклинають над зіпсованою деталлю все і вся. Але таки клепають, підв'язують дротом і сіють... хліб. Щоб, боронь Боже, і він не зник з полиць магазинів.

Гарячий подих посівної досяг і північних районів Хмельницької та Тернопільської областей. Оперативні зведення облагропромів вселяють оптимізм: з горем, але засіють хлібороби поле. Та при подібному ставленні до них надалі під час жнив селяни не вистоять. І це буде найдраматичніше.

Михайло ВАСИЛАШКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Хмельницька — Чернівецька — Тернопільська області.

«На посівній, як на посівній». Так назвав свій фоторепортаж із Рокитнянського району Київщини наш фотокореспондент Сергій Ковальчук. Без гасел і фанфар селяни роблять все те, чого потребує земля.

ВЖЕ КРАЩЕ

Анкети підсумовує соціолог

ТАКУ ДУМКУ висловлюють майже чверть із тих, хто відгукнувся на нашу анкету про парламент, політичні партії й політиків республіки (див. «ГУ» за 8 лютого). Загалом ми одержали 2246 листів, у яких виявилось трохи більше 3000 заповнених анкет. З Дрогобича, наприклад, надходило в одному конверті по п'ять, а то й більше розмножених на ксероксі або передрукованих на машинці анкет: писали сім'ями і трудовими колективами.

В опитуванні взяли активну участь мешканці всіх без винятку регіонів України.

Більшість серед тих, хто відповів на наші запитання, становлять люди молодого і зрілого віку, тобто найбільш дієздатна і впливова частина нашого суспільства.

Найактивнішими дописувачами є службовці та інженерно-технічні працівники з вищою та середньою спеціальною освітою (58 відсотків), 34 відсотки — це представники робітничих професій у місті й селі, а решта — ті, хто навчається, інваліди, безробітні. Кожний п'ятий живе в селі.

За партійною належністю анкетованих розподіл виявився таким (у відсотках): безпартійні — 79, члени КПРС — 13,2, Руху — 4,3, ДПУ — 1,0, УРП — 0,5. Решта (півтора відсотка) припадає на інші громадські та політичні угруповання.

Оцінюючи діяльність Верховної Ради, майже ніхто не написав «дуже добре», але «добре» проставив кожний десятий. Абсолютна ж більшість читацького загалу (74 відсотки) дотримується думки, що Верховна Рада заслуговує посередньої оцінки, хоча багато хто, про що вже сказано, висловлюється про очевидне поліпшення її діяльності, особливо протягом поточної сесії. У цьому пункті досить багато похвальних коментарів щодо Голови Верховної Ради Л. Кравчука.

Привертає увагу те, що досить часто в роздумах читачів (майже кожний п'ятий лист — розгорнутий) простежується одне: багатопартійність — це добре, а безпартійність — краще. Найчіткіше цю позицію висловив О. Радченко з Нікополя (до речі, близько третини листів із детальними зворотними адресами, що теж є прикметою значної розкутості загалу, подолання синдрому страху прилюдних висловлювань). В його листі говориться: «Справа ж не в тому, до якої партії належиш, а яку позицію займаєш». Ось це, схоже, і є основним узагальнюючим критерієм, за яким формуються симпатії читачів до тих чи інших політиків республіки: оцінка дається не за партійною належністю особи, а залежно від вражень щодо її ділових, інтелектуальних, моральних якостей.

До першої п'ятірки тих, кого назвали серед кращих опитувані, входять: Л. Кравчук, І. Юхновський, В. Яворівський, В. Фокін, В. Чорновіл.

Загалом у листах згадується понад сто прізвищ політиків.

Які ж якості привертають серця виборців до тих чи інших діячів Верховної Ради та уряду республіки? Серед широченної гами висловлювань, які надійшли з цього приводу, досить непросто було вибрати основне, типове, до якого стягувалися б часткові визначення. Врешті-решт ми отримали такий спектр привабливих якостей сьогоднішнього політика (за кількістю згадувань, у відсотках):

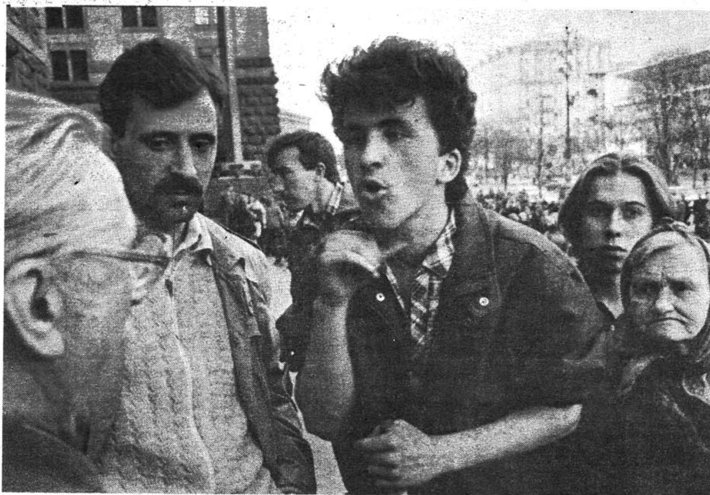
Патріотизм, вболівання за долю України, відстоювання її суверенітету	89
Близькість до народу, вболівання за інтереси трудящих	62
Компетентність, професіоналізм	35
Відповідальність, діловитість	34
Наполегливість, послідовність, відвага	26
Принциповість, чіткість позиції	26
Об'єктивність, ідейна незалежність, позбавленість ідеологічного і будь-якого іншого догматизму	21
Розум, розсудливість, логічність	29
Загальна культура	15
Ерудиція, освіченість	12
Коректність, витриманість, толерантність, вміння вислухати іншого	69
Справедливість, чесність, порядність	39

Очевидно, що синтез цих якостей, кожного разу свій, неповторний, який лежить в основі яскравої людської індивідуальності, і робить привабливим того чи іншого політика для представників різних суспільних груп і народу загалом. Але звертає на себе увагу і та непроста обставина, що подібні оцінки формуються у великому взаємовпливі суджень про людські, особистісні і професіональні якості народних обранців.

Не маючи змоги досконало розібратись у складнощах і хитрощах різноманітних економічних, соціальних, правових та інших питань, які обговорюються і вирішуються на Верховній Раді та в уряді республіки, виборці радше поділяють висновки і позицію тих лідерів, які їм по-людському близькі й зрозумілі, яким вони довіряють за інтуїцією. І вже звідси, за принципом психологічної індукції поширюють свої оцінки на позиції й особистості інших депутатів. З другого ж боку, і тверда політична позиція, яка збігається з основними сподіваннями більшості народу, вміння чітко її сформулювати і відстоювати не меншою мірою привертають вдячну увагу громадян і, в свою чергу, надають привабливості особистим якостям такого політика.

Але понад усе, як бачимо, для депутата Верховної Ради найважливіше — це вміння поєднувати в собі вболівання за долю України, виборюючи її суверенітет, піклування про маси трудівників, які в переддень ринкових відносин немов постали між двох вогнів: по-старому жити неможливо, але чи й по-новому вдасться, теж невідомо. І, як підказують відповіді читачів, шляхом до такого поєднання на ділі, а не на словах, є взаємний діалог, спільний пошук в тумані. Можливість для цього дає вміння вислухати іншого, терпимість до протилежної думки, розуміння її як аргумента, а не образи.

Степан ЛАВРИЧЕНКО.

З лабораторії дослідників

НАША СПІЛЬНІСТЬ

У Інституті філософії АН УРСР завершується цикл досліджень, присвячених вивченню проблем національного відродження на Україні.

На відміну від більшості соціологічних програм, в яких фіксується лише національна приналежність опитуваних, ми запропонували респондентам визначитися щодо спільностей різних рівнів.

Опрацювання результатів дослідження триває. Попередні дані засвідчують, що приналежність до етнічної спільності відзначили 24 відсотки опитаних, до суперетнічної («радянська людина» — в тексті анкети) — 26,7 відсотка, космополітичної орієнтації («людина XX століття», «громадянин світу») дотримуються 21,6 відсотка, до територіальної спільності відносять себе 16,4 відсотка. Із спільнотами широкого культурного значення («людина європейської культури», «людина східної культури») ідентифікували себе лише окремі особи.

Отже, хоча за паспортом кожен індивід відзначений національною приналежністю (до речі, серед опитаних 76 відсотків українців і 16 відсотків росіян), в дійсності структура ідентифікації значно складніша. Виразно виділяються чотири типи самосвідомості: суперетнічна, етнічна, космополітична та територіальна.

Наскільки глибоко занурений індивід в ту спільність, яка видається йому найпрестижнішою і психологічно близькою? Яке значення для національного відродження має такий стан самосвідомості людей?

Дослідження тривають.

В. ПІДДУБНИЙ, Б. ПОПОВ, кандидати філософських наук, соціологи.

На допомогу депутатам

ВІД ІМЕНІ ВИБОРЦІВ?

У № 16 «Голосу України» було надруковано статтю психолога Оксани ГАРНЕЦЬ «Переконати супротивників» з практичними порадами депутатам. Сьогодні ми пропонуємо вашій увазі чергову публікацію цього фахівця. Сподіваємось, вона стане у пригоді депутатам усіх рівнів.

Важко бути психологом! Важко тому, що на людину нашого фаху дивляться як на ворожку чи оракула. Від психолога очікують, по-перше, гарантованого прогнозу (наприклад, ким стане дитина, якій сьогодні п'ять років), по-друге, універсальної поради, яка, як нитка Аріадни, дасть можливість вийти з честю з будь-якої складної життєвої ситуації.

Але кожний психолог знає, що такі поради мають лише відносну цінність. Набагато корисніше дати людині можливість побачити себе сторонніми очима, оцінити свою поведінку, а отже — зробити перший крок (самостійний, що найважливіше) до змін у самому собі.

Гадаю, що не помилюсь, коли скажу, що нині, незалежно від роду занять і політичних поглядів, нас об'єднує одне спільне почуття — туга за ясністю. Все навкруги стало мінливим і непевним. А що може бути більшим стресом для людини, ніж ситуація, коли все нестабільно.

Ми чекаємо ясності, насамперед, від тих, хто взяв на себе відповідальність за перебіг подій — від наших депутатів. З точки зору психологічної це має такий вигляд: «Як громадянин, слухаючи, читаючи парламентські дебати, я хочу зрозуміти, про що і про кого конкретно в даний момент веде мову мій обранець з високої трибуни Верховної Ради УРСР, трибун обласних, місцевих, районних, селищних Рад». Що ж бачимо чи чуємо реально?

Чи не найпопулярнішими словами депутатів усіх рівнів є «дехто», «деякі», «декому». Час від часу хтось із промовців похмуро й багатозначно натякає: «Декому це, мабуть, потрібно...» Можливо, шановним народним обранцям варто було б, заздалегідь подумавши, зробити сміливий крок і відкрити нам таємницю: кого саме вони підозрюють у підступних діях проти демократії (а також перебудови, ринкової економіки, партії, армії тощо). Або ж приділяти увагу конструктивному аналізові проблеми, що обговорюється.

«...Я і мої виборці вважаємо...» — саме так часто формулюють свою позицію депутати. Що це? Дещо модернізована, але до болю знайома фраза: «Є така думка...»? Так, депутат має радитись з виборцями, але чи завжди він може бути впевнений у тому, що його виборці з ним згодні? Можна поглянути на це й з іншого боку: а раптом саме так виражається побоювання взяти на себе відповідальність чи невіра в те, що думка однієї особи чогось варта. Та здатність мати власну думку й висловлювати її викликає повагу навіть у тих, хто з нею не згоден.

І ще кілька слів про повагу. Той, хто більш-менш уважно стежить за виступами депутатів, мабуть, помітив, що коли хтось з них починає свою промову зі слів: «Я дуже поважаю депутата (називається прізвище)», — то далі неодмінно йтиметься про те, що той, кого поважає доповідач, говорить лише дурниці. Це стало вже своєрідною традицією, навіть ритуалом. Спочатку робиш реверанс і запевняєш присутніх у глибокій повазі до опонента, а потім доводиш зовсім протилежне. І знову немає ясності. Причому такий стиль виступів можна спостерігати не тільки на сесіях Рад.

Але треба бути об'єктивними. Цілком очевидно, що наші законодавці «подорослішали». Менше галасу, суперечок, які не мають сенсу. Всі, здається, нарешті усвідомили, що головне — не побувати на трибуні, а прийняти розумне рішення. Добре було б зробити ще один крок до «дорослості» — крок до ясності, конкретності й відповідальності за все, що промовляється у стінах Рад.

Для того, щоб виступи депутатів досягали своєї мети, переконували б і противників, і прихильників, добре було б дотримуватися кількох простих правил.

1. Уникайте неясностей і натяків у промовах. Сказавши «а», кажіть уже й «б» або взагалі не торкайтесь «слизької» теми. Двозначність або натяк можуть бути прийняті на власний рахунок зовсім не тим, про кого йдеться.

2. Майте сміливість виступати від власного імені і брати на себе відповідальність. Така позиція — свідчення людської і політичної зрілості.

3. Бажано, щоб зміст однієї частини вашої промови не суперечив змістові інших її частин. Така суперечлива промова має вигляд ілюстрації невизначеності й непевності в позиції промовця, викликає сумніви щодо його компетентності.

Оксана ГАРНЕЦЬ, кандидат психологічних наук.

• Експрес-новини

Президент Саддам Хусейн заявив, що в Іраку придушено змову з метою розколоти країну. Виступаючи з приводу 44-х роковин правлячої партії Баас, він зазначив, що повстання курдів та шиїтів було однією з важливих ланок цієї змови. За словами Саддама Хусейна, Ірак спромігся розгромити «сили зла» попри великі втрати, які країна зазнала у недавній війні. Іракський президент наголосив: тепер, мовляв, Ірак вступив у період демократії і єдності. Він повідомив про наміри уряду провести демократичні реформи.

* * *

Держсекретар США Бейкер прибув до Туреччини, щоб на місці ознайомитися зі становищем курдських втікачів, які скупчилися на іраксько-турецькому кордоні. В Анкарі він зустрінеться з президентом Озалом, а потім відвідає прикордонний район. За кілька годин до прибуття держсекретаря американські літаки почали скидати на парашутах харчі, ковдри та намети для біженців. По дорозі до Туреччини Бейкер застеріг Ірак від втручання під час кампанії допомоги курдам.

* * *

У Люксембургу керівники країн — учасниць Європейського економічного співтовариства розпочали наради, на яких розглядаються питання становища на Близькому Сході та надання Європою допомоги курдським біженцям. Деякі країни «Спільного ринку» вже надсилають до Туреччини гуманітарну допомогу. Міністр закордонних справ Люксембургу заявив, що європейська спільнота має протидіяти винищенню Багдадом курдського населення країни.

* * *

Канцлер Коль, який перебуває з візитом у східній частині Німеччини, виступив на оборону своєї економічної політики для цього регіону. На прес-конференції в Ерфурті він сказав, що розуміє людей, стурбованих своїм майбутнім у зв'язку з великим безробіттям у Східній Німеччині. Водночас Коль наголосив, що тільки нинішнього року боннський уряд витратить 60 мільярдів на перебудову східнонімецької економіки.

* * *

З американського космічного корабля багаторазового використання «Атлантіс» виведено на навколоземну орбіту 17-тонну гамма-квантову обсерваторію. Перед її виведенням два астронавти здійснили позачерговий вихід у відкритий космос для допомоги антені. Науковці сподіваються, що завдяки згаданій обсерваторії вони зможуть з'ясувати процеси первісного створення матерії.

А як у них!

Вдячне суспільство—своїм солдатам

Пільги американським учасникам війни у Персидській затоці

Солдати США, які брали участь в боях у Персидській затоці, вирушають до рідних берегів.

Удома їх, як відомо, чекав гарячий прийом. Сотню солдатів, які прилетіли на військово-повітряну базу у штаті Джорджія, зустрічали близько тисячі чоловік. У Каліфорнії газети приділили цілі шпальти прибуттю в місто Окленд 400 членів команди госпітального судна «Мерсі» — тут їх чекали, як сказав один з організаторів зустрічі, «палкі обійми і холодне пиво», а багатьох — ще й квіти та шампанське.

Муніципалітети найбільших американських міст збираються відсвяткувати урочистими парадами-шествями повернення переможних військ. Муніципалітет Нью-Йорка вже провів з цього питання переговори з Пентагоном. Про рішення провести у себе парад заявили власті Сан-Франціско. У Лос-Анджелесі оформлення двогодинного «екстравагантного» шестя обійдеться в мільйон доларів; його очолять відомі кінозірки. За словами мера міста Тома Бредлі, це буде «найбільший і найвидовищніший парад, будь-коли організований Голлівудом».

«Такі церемонії будуть різко контрастувати з тим, що було після в'єтнамської війни», — коментує нинішні настрої оглядач «Кокс ньюс сервіс» Скотт Шепард.

Пам'ятаючи про негативні емоції, що залишилися у людей у зв'язку з участю США у десятирічному індокитайському конфлікті, більшість політиків і журналістів нині намагаються порівнювати «бліцкриг» на Близькому Сході не з В'єтнамом, а з визвольною війною проти німецького фашизму та японського мілітаризму.

Нова катастрофа, що панує нині, дає підстави вважати: новому поколінню американських демобілізованих не потрібно буде долати психологічні та інші бар'єри відчуження, споруджені суспільством перед їх попередниками у В'єтнамі.

У пресі багато повідомлень про те, що воїнів, які повертаються, чекають усілякі прояви подяки і уваги від приватних фірм. У Каліфорнії, наприклад, через гарнізони роздають безплатні квитки на престижні спортивні ігри, куди, як правило, вхід коштує в середньому понад сто доларів. В одному з найпривабливіших за своєю природою районів місцеві власники туристського бізнесу вирішили запросити погостювати у них дві доби більш як 700 військовослужбовців, які повернулися з Персидської затоки. Корпорація «Отель груп оф Америка» розіслала деяким ветеранам листи з купонами на одноденне проживання в її готелях у Сан-Франціско. Автовелетень «Форд» запропонував своїм дилерам продавати авто новоявленим ветеранам за ціною трохи вищою від оптової, а його суперник «Крайслер» — надавати цій категорії покупців знижку в 500 доларів. Авіакомпанія «Дельта» ввела для військових, які відслужили у Саудівській Аравії, 70-процентну знижку на квитки для польоту над територією США і Пуерто-Ріко.

Президент Дж. Буш видав наказ, згідно з яким усі 227 тисяч колишніх працівників федеральних відомств, призваних у збройні сили у зв'язку з воєнними діями на Близькому Сході, мають бути поновлені на своїх посадах. Приватний сектор, який відчуває дещо складне становище через економічний спад, намагається не відстати від офіційних властей у наданні ветеранам робочих місць. Кулінарна академія (курси) у Сан-Франціско запропонувала у себе кілька місць для безплатного навчання тих, хто хотів би змінити каску і бронежилет на білий ковпак і фартух кухаря.

Конгрес США збирається розглянути декілька законопроектів, які покликані полегшити фінансове становище ветеранів. Зокрема, до них, мабуть, не буде застосовано 10-процентний податок, а він, як правило, стягується з суми, що її знімають американці з свого особового пенсійного рахунку (на цей рахунок упродовж усього свідомого життя людина відкладає гроші на старість). Можливо також, що у американських офіцерів, які брали участь у недавніх боях, частина неоподаткованої зарплати буде підвищена з 500 до 2000 доларів. Є пропозиції і про полегшення ветеранам проблеми з придбанням житла.

Що стосується поранених або хворих, то їх за час такої короткої воєнної кампанії було так мало, що навряд чи вони стануть проблемою для міністерства у справах ветеранів США (воно існує, до речі, з 1930 року) з його майже 29-мільярдним бюджетом і 172 госпіталями.

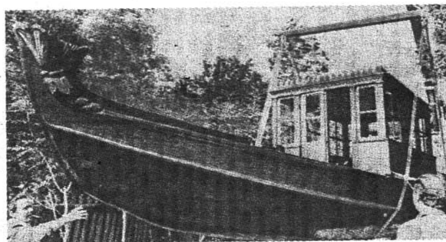
Євген ПОЗДНЯКОВ.

Інформ-шоу

«ДЕЛЬФІН», ВРЯТОВАНИЙ ВІД ВОГНЮ

Майже дивом уцілів корабель Баварського королівського дому «Дельфін» під час пожежі водолазної школи в німецькому місті Штарнберзі, що спричинила збиток на 100 тисяч марок. «Дельфін» було збудовано за наказом короля Людвіга I в 1830 році. Маючи довжину 11,5 і ширину 2,7 метра, він був розрахований на королівську сім'ю й шістьох веслярів, а також шкіпера. Каюту корабля було оперяджено дорогим велюром, так само, як і лави для веслярської команди.

Весельний корабель як історичну реліквію мали намір встановити в місцевому музеї судноплавства, однак через нестачу коштів в общині Штарнберга музейний об'єкт перетворився в довгобуд, що лєдь не закінчилося трагедією для реліктa, переданого на тимчасове збереження водолазам.

На знімку із «Зюддойче цайтунг» — врятований від вогню «Дельфін».

ТЮРЕМНИЙ КОМФОРТ ЗА ДОЛАР

Якось узимку цього року, побачивши перед собою дуло пістолета, касир банку канадського міста Калгарі, не чинячи опору, відкрив сейф і почав складати в мішок пачки купюр. Але грабіжник відмовився від мішка, вимагаючи лише монету вартістю в один канадський долар. А потім добровільно віддав себе в руки поліції, яка прибула за сигналом тривоги. Подібного пограбування на пам'яті охоронців порядку Калгарі ще не було. Загадка? Ні. «На вулиці мороз під 30° за Цельсієм, — заявив представникам преси поліцейський чин. — Скоріше за все бідолаха вирішив провести три зимових місяці в тюремному теплі».

У РАДІУСІ 200 МЕТРІВ

«Вже час кінчати з подібним неподобством», — вирішив мер міста Манили й відізвав ліцензії на торгівлю спиртними напоями у власників 30 манільських ресторанів. У радіусі 200 метрів від резиденції правителя міста було встановлено сухий закон. А причина цього в тому, що багато хто з чиновників міського управління, поївши в обідню перерву, поверталися до службових кабінетів добряче напідпитку. Яка вже робота після такого обіду...

У СУД — ТІЛЬКИ В КАПЦЯХ

Віднедавна входити до залу засідань Верховного земельного суду в Лінці (Австрія) дозволяється жінкам тільки в домашніх капцях. Неважливо, хто ти — член суду, адвокат, відповідач чи позивач, але, відправляючись на судове засідання, бери з дому капці, а біля входу в зал — знімай туфлі. Настільки жорстке розпорядження адміністрації Верховного суду викликане тим, що в залі після ремонту було реставровано старовинний паркет, а гострі підбори жіночого взуття псують підлогу.

НОВА РОЛЬ «ГЕРТРУДИ»

Міський суд Тионвілля (Східна Франція) придбав у місцевому секс-магазині, який торгує товарами суто інтимного призначення, надувну гумову ляльку в повний зріст. Не слід, однак, підозрювати служителів французької Феміди в сексуальних відхиленнях. «Гертруда» — так нарекли покупку — послужить справі судового розслідування. Адже буває, що свідки відчувають природні труднощі, даючи відомості, пов'язані з інтимними сторонами того чи іншого делікту. Крім того, час від часу «Гертруда» виконуватиме у судовому засіданні й роль жертви сексуального злочину.

ТЕЛЕФОНИ РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ:

Головний редактор — 446-92-11

Заступники головного редактора — 446-70-42, 446-91-16, 446-91-37, 446-91-96.

Відповідальний секретар — 446-72-63.

Завідуючий коректорською — 446-60-22.

Відділи: міжнародний — 446-91-20, листів — 441-88-28, економіки — 441-88-07, аграрний — 441-86-18, парламентський — 441-84-52, 441-85-64, охорони здоров'я — 441-88-06, соціальних питань — 441-88-55, екології — 441-88-58, культури — 441-86-44, спорту — 441-88-08, інформаційний — 446-61-13, історії України — 441-88-62, військових питань — 441-88-52, реклами — 441-89-44.

НАД НОМЕРОМ ПРАЦЮВАЛИ:

Відповідальний секретар — Віталій Суддя.

Черговий редактор — Марина Дятлова.

Автори макета — Анатолій Мироничев, Євген Українець.

Випусковий — Олексій Бондаренко.

Оформлення — Володимир Кисельов.

Коректори: Леся Онищенко, Галина Адамович, Антоніна Голик, Галина Каблак, Валентина Лукаш, Євгенія Оратовська, Олена Чоповська.

Верстальники: Тетяна Балюк, Алла Будникова, Марія Солодюк, Ольга Яценко, Анатолій Артеменко, Сергій Скаженюк.

Лінотипісти: Віктор Процун, Раїса Гринюк.

* * *

Ордена Леніна комбінат друку видавництва «Радянська Україна» 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 60955.

Тираж 166.300.

Передплатна ціна на рік 19 крб. 80 коп.

Зам. 03150681.